

[Pia Kjærsgaard]

ritualslagtning, der allerede foregår herhjemme, derved udbygges, bør ikke føres ud i praksis.

Et enigt Folketing har for ikke så længe siden vedtaget at stramme loven om dyreforsøg, og derfor virker det grotesk, hvis der gives tilladelse til oprettelsen af et ritualslagteri. Schæchtning er en efter dansk mentalitet og tradition modbydelig måde at aflive dyr på og bør helt afskaffes i Danmark. I § 1 i loven om værn for dyr står der, at dyr skal behandles forsvarligt og ikke må udsættes for unødigt lidelse. I § 7 står der, at dyr skal dræbes så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Svar (7/8 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter dyreværnslovens § 1 skal dyr behandles forsvarligt og må ikke ved vanrøgt, overanstrengelse eller på anden måde udsættes for unødigt lidelse.

Dyreværnslovens § 7 fastsætter, at den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret dræbes så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 1555 fra samme spørger, har reglerne om slagtning af husdyr, herunder reglerne om rituelle slagtinger, været forelagt for Det veterinære Sundhedsråd, som er et særligt sagkyndigt organ, som bl.a. afgiver udtalelse i sager om dyreværnsmessige spørgsmål. Sundhedsrådet har ikke haft bemærkninger til reglerne.

Justitsministeriet finder herefter, at der ikke er grundlag for at antage, at reglerne om rituelle slagtinger er i strid med de nævnte bestemmelser i dyreværnsloven.

Spm. nr. S 1588

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (31/7 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren foreslå de nødvendige ændringer i ophavsretsloven, således at nuværende og kommende danske tv-programmer ikke bliver pålagt tvangslicenser (betaling for ophavsrettigheder)?«

Begrundelse

Af tvangslicensnævnets kendelse af 6. juli 1987 fremgår, at der skal betales tvangslicenser (betaling for ophavsrettigheder) til Copy-Dan for alle danske tv-programmer. Dette er helt urimeligt, da de nuværende verdensrekordstore licenser bl.a. går til betaling af ovennævnte ophavsrettigheder. Det vil sige, at der sker en dobbeltbetaling. I mange andre europæiske lande undlader man at opkræve denne betaling, hvorfor den danske lovgivning må kunne åbne mulighed for tilsvarende praksis.

I det hele taget giver kendelsen boligselskaber og små antenneforeninger så mange problemer både af opkrævningsmæssig, regnskabsmæssig og økonomisk art, at der er fare for, at disse går konkurs, da det i mange tilfælde er ubetalt og frivillig arbejdskraft, som er i ledelsen, og disse ikke kan leve med at skulle være »tvangslicensopkrævningspoliti«. Hvordan skal man i øvrigt kunne finde frem til de beboere, der er fraflyttet i tiden fra 1. juli 1985 og til dato og opkræve tvangslicensen hos disse med tilbagevirkende kraft, som kendelsen kræver?

Det kan ikke være meningen, at fattige antenneforeninger skal blive ved med at føre opslidende og dyre retssager mod Copy-Dan for at få gennemført rimelige ordninger. Derfor må der nu tages skridt til at tage loven op til revision, så de værste urimeligheder fjernes, således at loven bliver til at leve med for alle parter.

Svar (6/8 87):

Ministeren for kulturelle anliggender (H.P. Clausen):

Den i juni 1985 i ophavsretslovens § 22 a gennemførte vederlagsordning gælder for samtidig kabelspredning af alle alment tilgængelige radio- og tv-programmer, udenlandske som danske, herunder også Danmarks Radios programmer. Dette skal ses på baggrund af, at der i de fleste danske programmer indgår programstof fra et betydeligt antal udenlandske rettighedshavere, som efter Danmarks internationale forpligtelser (Bernerkonventionen) kan gøre krav på vederlag, når de pågældende programmer fordeles over danske kabelanlæg. Det vil således ikke være foreneligt med Danmarks forpligtelser efter Bernerkonventionen generelt at undtage spredning af danske programmer fra